

การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด (SWOT ANALYSIS)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. จังหวัดยะลา ได้ชื่อว่าเป็นจังหวัดเดียวในประเทศไทยที่มีผังเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงามที่สุดและติดอันดับโลก โดยเว็บไซต์ www.wtfintheworld.com มีศักยภาพการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว รวมถึงการมีกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ๒. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสวยงาม อาทิ ทะเลสาบ และป่าฮาลา บาลา จุดชมวิวยะลา หมอกอัยเยอร์เวง อันอุดมสมบูรณ์ เนื้อที่ ๔๗๐,๐๐๐ ไร่ เป็นป่าดิบชื้นที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ มีพันธุ์ไม้ที่หายาก เช่น เฟิร์นบัวแฉก (Dipteridaceae) สามารถส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับจังหวัดยะลา ความสวยงามและความสมบูรณ์ของป่าฮาลา บาลา ได้รับการยอมรับว่าเป็น “อเมซอลแห่งอาเซียน” และมีความพร้อมที่จะมีการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สมบูรณ์แบบ ๓. มีด่านชายแดนเบตงทำให้เกิดการค้าชายแดน และยังช่วยอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ๔. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สร้างมูลค่าสูงของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และปลูกมากเป็นอันดับ ๕ ของภาคใต้ ในปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูกยางทั้งหมด ๑,๒๑๓,๕๕๓ ไร่ และมีพื้นที่เปิดกรีดที่ให้ผลผลิตแล้ว ๑,๐๘๔,๐๐๓ ไร่ ผลผลิตรวม ๒๔๔,๖๖๔ ตัน/ปี ทูเรียน มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๘๒,๘๑๗ ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต ๕๖,๒๐๙ ไร่ ผลผลิตรวม ๗๓,๐๖๗ ตัน/ปี	๑. สถานที่ท่องเที่ยวทั้งเชิงนิเวศ และเชิงวัฒนธรรม ขาดการดูแล ขาดการดูแล แหล่งท่องเที่ยวไม่ได้ประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยว ๒. ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ภายในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดและการมีงานทำของประชาชน ๓. ยังคงมีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๔. ผลผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ๕. เด็กและเยาวชน ประชากรทุกช่วงวัยขาดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของจังหวัดยะลาอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศระดับ TOP Down ๑ ใน ๑๐ ของประเทศ ผลการทดสอบระดับชาติทุกระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ๖. การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ยังขาดความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยว การเกษตร และอุตสาหกรรม ๗. ระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ยังไม่มีประสิทธิภาพ และขาดมาตรฐานที่เพียงพอ ๘. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในทางตรงอย่างขาดความรู้ความเข้าใจส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความเสื่อมโทรมและมีการบุกรุกพื้นที่ป่าและที่สาธารณะเพื่อทำการเกษตร โดยมีแรงจูงใจจากสินค้าเกษตรในปัจจุบัน (ทุเรียน) ที่มีราคาสูงขึ้น

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๕. มีสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ได้แก่ ก๋วยฮิน (GI) ส้มโชกุน ข้าวพื้นเมือง(มีอลอ) ไก่เบตง ปลาพลวงชมพู ปลานิลสายน้ำไหล เป็นต้นที่สามารถนำไปพัฒนา ส่งเสริมอาชีพ และสร้างความสามารถในการแข่งขันได้ ๖. มีความเชื่อมโยงเส้นทางการคมนาคมกับจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาสจังหวัดสงขลา และประเทศมาเลเซีย (รัฐเปรัก) บริเวณด้านชายแดนเบตง เพื่อรองรับการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน ๗. มีสถาบันทางการศึกษาทุกระดับ มีความหลากหลาย เอื้อกับวิถีชีวิต อัตลักษณ์ และความต้องการของท้องถิ่น มีการบูรณาการการศึกษาระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๘. มีระบบการส่งและจ่ายพลังงานไฟฟ้าที่มั่นคงเพียงพอต่อการลงทุนและอุตสาหกรรม ๙. มีโรงพยาบาลที่มีศักยภาพสามารถรองรับผู้ป่วยในพื้นที่จังหวัดยะลาและจังหวัดใกล้เคียง สามารถบริหารจัดการด้านบริการทางการแพทย์และบริการด้านสาธารณสุขได้อย่างรวดเร็วทันสถานการณ์ ๑๐. มีทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่หลากหลายโดดเด่นด้วยอัตลักษณ์แห่งวิถีชีวิต เอื้อต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โบราณสถาน พิพิธภัณฑสถาน ผลิตภัณฑทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการพัฒนาศักยภาพ	๙. เด็ก เด็กพิการ เยาวชนกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบางไม่ได้รับการดูแลอย่างเสมอภาคและทั่วถึง และส่วนหนึ่งไม่อยู่ในระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุข ระบบสวัสดิการของรัฐมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันกลุ่มองค์กรดูแลผู้ด้อยโอกาสมีน้อย ๑๐. มีปัญหาทางสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอัตราการเสียชีวิตของมารดาและทารกหลังคลอด อัตราป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวานที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี มีพัฒนาการและโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๑๑. ประชาชน ในกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งเป็นวัยพึ่งพิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ๑๒. มีครัวเรือนยากจนจำนวนมากที่ตกเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพชีวิตจากระบบการจัดการข้อมูลการพัฒนาแบบชี้เป้า (TPMAP) ไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑๓. แหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ทำการเกษตร ๑๔. การรวมกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง และใช้พื้นที่ทำการเกษตรยังไม่เหมาะสม ๑๕. แหล่งรวบรวมกระจายผลผลิตทางการเกษตรและระบบการบริหารจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ๑๖. ขาดการพัฒนาด้านการตลาด และอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๑๗. ขาดความมั่นคงด้านอาหาร ต้องอาศัยนำเข้าสินค้า อาหาร ที่จำเป็นจากนอกพื้นที่จังหวัด เช่น ข้าวสาร ผัก ปลา เนื้อสัตว์ เป็นต้น

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. รัฐบาลมีนโยบายโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ และการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยให้เมืองเบตงเป็นเมืองต้นแบบการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ๒. มีสนามบินเบตงเพื่อการคมนาคมและอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว ๓. รัฐบาลมีนโยบายการขับเคลื่อนการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) และนโยบาย Smart Farmer ๔. ปริมาณความต้องการอาหารของประชากรโลกเพิ่มขึ้น และนโยบายเรื่องความมั่นคงด้านอาหารของกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง (อาหารฮาลาล) ๕. โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ พัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT – GT) เพื่อผลักดันการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในลักษณะไตรภาคี เพื่อเร่งรัดการปฏิรูปทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ๖. นโยบายความร่วมมือในการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนเป็นตลาดเดียว ฐานผลิตเดียวเป็นช่องทางส่งออกสินค้าของจังหวัดสู่อาเซียน ๗. กระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงเกษตร เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ รวมทั้ง การพัฒนาสินค้าและบริการของชุมชน โดยเฉพาะการผลิตสินค้าที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๘. อิทธิพลของกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดความเปลี่ยนแปลงสภาวะของโลก ๙. อิทธิพลของกระแสการดูแลสุขภาพ นิยมบริโภคอาหารและสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อสุขภาพ ๑๐. ความทันสมัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การเข้าถึงการเรียนรู้ทำได้ง่ายขึ้น ๑๑. กำหนดให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การลดอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้เป็นวาระแห่งชาติ	๑. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่แพร่ระบาดไปทั่วโลก ส่งผลต่ออาชีพ รายได้ และวิถีชีวิตของประชาชน ๒. ยังคงมีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและการลงทุน ๓. มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และจากพื้นที่ใกล้เคียงชายแดน และพื้นที่อื่น ๆ ๔. ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ๕. ระเบียบกฎหมายที่เป็นข้อกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ๖. การแพร่ระบาดของโรคและแมลง ส่งผลกระทบต่อปริมาณ และคุณภาพของผลผลิตลดลง เช่น โรคใบร่วงยางพารา โรคเหี่ยวในกล้วยหิน โรครากเน่า โคนเน่า หนอนเจาะเมล็ดทุเรียน โรคล้มปัสกิ้น ฯลฯ

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑๒. นโยบายเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG economy Model (Bio – Circular – Green Economy) ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	

แผนพัฒนาจังหวัดยะลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา : คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน

เป้าหมายรวม

สังคมเมืองยะลาที่มีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข การขยายตัวทางเศรษฐกิจภาคการเกษตร
ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การค้าชายแดน ของจังหวัดยะลาเพิ่มขึ้นและลดความเหลื่อมล้ำ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดยะลาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ)	อัตรา การขยายตัว ๐.๓	ร้อยละ ๑.๐	ร้อยละ ๑.๐	ร้อยละ ๑.๐	ร้อยละ ๑.๐	ร้อยละ ๑.๐
๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ของจังหวัดยะลาลดลง	๐.๔๑๐	ร้อยละ ๐.๔๐๐	ร้อยละ ๐.๓๙๐	ร้อยละ ๐.๓๘๐	ร้อยละ ๐.๓๗๐	ร้อยละ ๐.๓๖๐

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด จำนวน ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตเกษตรมูลค่าสูง ผลิตภัณฑ์ชุมชน และอุตสาหกรรมแปรรูป เชื่อมโยงตลาดดิจิทัล

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อลดปัญหาความยากจนของเกษตรกร
๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง โดยส่งเสริมการแปรรูปยกระดับอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบตลาด
๓. สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูล พื้นฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวภาคการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ๐.๐๙	มากกว่า ๒.๐	มากกว่า ๒.๐	มากกว่า ๒.๐	มากกว่า ๒.๐	มากกว่า ๒.๐
๒. อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น	ปรับตัวลดลง - ๔.๑	ลดลง ๑	ลดลง ๑	ลดลง ๑	ลดลง ๑	ลดลง ๑

หมายเหตุ : - ค่าเป้าหมายปี ๒๕๖๖ อ้างอิงข้อมูลจากกรอบแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- คาดการณ์ว่าปี ๒๕๖๖ หากการแก้ปัญหาโควิดเป็นไปตามแผนของรัฐบาล ภาวะเศรษฐกิจจะฟื้นกลับมาอยู่ระดับเดียวกันก่อนเกิดการระบาดของโควิด (ปี ๒๕๖๒) ดังนั้น จึงตั้งเป้าตัวชี้วัด โดยใช้เป้าหมายของตัวชี้วัด จากข้อมูล ปี ๒๕๖๒ เป็นสำคัญ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร เพื่อรองรับการผลิตภาคการเกษตร
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้งานวิจัย เทคโนโลยีพลังงานทดแทน นวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริม พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่มีมูลค่าสูง และสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๔. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร สถาบันเกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) ให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เพื่อเสริมสร้างรายได้และความมั่นคงทางอาหาร
๖. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๗. ส่งเสริมการตลาดดิจิทัล พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนถึงกระบวนการดำเนินธุรกิจรองรับวิถีใหม่ (New Normal)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นคุณค่า และความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

- การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการ

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
รายได้จากการท่องเที่ยวและบริการเพิ่มขึ้นต่อปี	๓,๓๔๑ ลป.	๓,๔๔๑	๓,๕๔๑	๓,๖๔๑	๓,๗๔๑	๓,๘๔๑

หมายเหตุ : ค่าเป้าหมายปี ๒๕๖๖ อ้างอิงข้อมูลจากกรอบแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวรูปแบบดิจิทัลให้มีความหลากหลายและส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน เน้นคุณค่าเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงวัฒนธรรม เชิงเกษตร และกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal) ควบคู่กับการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ สู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
- พัฒนาศักยภาพอำเภอเบตงให้สามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน และเป็นพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อการท่องเที่ยวชายแดน และขยายผลไปยังอำเภออื่น ๆ
- ส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน วิสาหกิจชุมชน และพัฒนาผู้นำชุมชนเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และศักยภาพของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น มีความเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ร้อยละคนยากจนและกลุ่มเปราะบางได้รับการพัฒนา	จำนวน ๒๐,๒๙๘ คน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ด้านสุขภาพ	ในระบบ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๒. ด้านความเป็นอยู่	(TPMAP)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๓. ด้านการศึกษา		๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๔. ด้านรายได้		๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๕. ด้านการเข้าถึงบริการรัฐ		๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาเมืองที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพ และปลอดภัยเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีอัตลักษณ์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาทักษะ ผู้ศตวรรษที่ ๒๑ สร้างความเสมอภาคเท่าเทียมทั่วถึง ด้วยการจัดการศึกษาตลอดชีวิต รวมทั้งเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่อย่างรอบด้าน
- ส่งเสริมการออกกำลังกายและเสริมสร้างการมีสุขภาพที่ดีของประชาชนทุกกลุ่มวัย
- สร้างหลักประกันทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ
- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานทั้งในและนอกระบบให้สามารถพึ่งตนเองอย่างมั่นคงและยั่งยืน พัฒนาคุณภาพชีวิตระดับครัวเรือนเพื่อขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เฝ้าระวังและฟื้นฟู ป่ากัน แก๊สพิษภัยพิบัติและลดผลกระทบเชิงลบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริม พัฒนา และขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อให้ชุมชนพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน
- ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่ม องค์กรคนพิการ กลุ่มเปราะบาง ให้มีความมั่นคงทางรายได้และมีความเข้มแข็งสู่องค์กรมาตรฐาน
- ปรับปรุงระบบบริหารจัดการเพื่อให้ขยะและน้ำเสียได้รับการหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ในสัดส่วนที่สูงขึ้น ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิต และกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างความสงบ สันติสุข และความมั่นคง
วัตถุประสงค์

- หมู่บ้านมีความปลอดภัย และประชาชนมีความเชื่อมั่น และมีขวัญกำลังใจนำไปสู่ความร่วมมือ
ในการแก้ปัญหาความมั่นคงในพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูล พื้นฐาน	เป้าหมาย				
	๒๕๖๒	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ร้อยละที่ลดลงของ สถานการณ์การก่อเหตุ ในพื้นที่ ลดลง	๓๑ ครั้ง	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน ชุมชน เสริมสร้าง
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความสงบ สันติสุข และความมั่นคงในพื้นที่
- เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดและอาชญากรรม
- เสริมสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐตามแนวทางพระราชรัฐ
- เสริมสร้างพลังทางสังคมบนความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม
- ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงทุกมิติ
ของประชาชนอาสาสมัครต่าง ๆ เพื่อการสะท้อนข้อมูล และอำนาจการตัดสินใจและร่วมปฏิบัติ
ของภาคประชาสังคม
- ส่งเสริมการบูรณาการด้านกระบวนการยุติธรรมด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน